

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **P. T. P.**, zast. Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2013, č. j. CPR-15035/ČJ-2012-930310-V237, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 4. 2013, č. j. 1 A 18/2013 - 24,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla shora označené usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla odmítnuta její žaloba, jelikož byla dle městského soudu podána osobou zjevně neoprávněnou.

Odmítnutá správní žaloba směřovala proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2013, č. j. CPR-15035/ČJ-2012-930310-V237, kterým byl částečně změněn výrok rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytových kontrol, pátrání a eskort, ze dne 13. 11. 2012, č. j. KRPA-86344/ČJ-2012-000022, a ve zbytku bylo napadené rozhodnutí potvrzeno. Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, odbor cizinecké policie, oddělení pobytových kontrol, pátrání a eskort, ve zmíněném rozhodnutí uložila stěžovatelce správní vyhoštění a stanovila dobu, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce jednoho roku, a to na základě ust. § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2. zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném v rozhodné době (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

V kasační stížnosti stěžovatelka navrhla, aby její kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek. Svůj návrh odůvodnila tím, že napadené rozhodnutí má velmi intenzivní dopad do jejího rodinného a soukromého života. Pokud by stěžovatelka opustila území České republiky, musela by vynaložit nemalé finanční prostředky na cestovné a zajištění ubytování v zemi původu. Stěžovatelka má v České republice vytvořeno funkční zázemí a její nucený návrat by pro ni znamenal nenahraditelnou újmu, naopak přiznání odkladného

účinku se nedotkne práv třetích osob ani není dle jejího názoru v rozporu s veřejným zájmem. Stěžovatelka též zdůraznila, že nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by bylo zasaženo do jejího práva na spravedlivý proces, jelikož by nemohla náležitě hájit svá práva v probíhajícím řízení o kasační stížnosti.

Ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku žalovaný uvedl, že k danému nemůže uvést jakékoli relevantní informace, jelikož není zcela jednoznačně zřejmé, kým je kasační stížnost vlastně podávána. Žalovaný poukázal na to, že v doplnění kasační stížnosti bylo u stěžovatelky uvedeno dvojí datum narození, což vylučuje jednoznačnou identifikaci, a je tak zřejmé, že žalovaný nemůže na návrh na přiznání odkladného účinku adekvátně reagovat.

Nejvyšší správní soud při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku vyšel z právní úpravy.

Dle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž ust. § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se použije přiměřeně.

Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. „soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“

Dle § 73 odst. 3 s. ř. s. „přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.“

Obecně lze konstatovat, že v návrhu na přiznání odkladného účinku je nutno uvést dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že v důsledku napadeného rozhodnutí (jehož systace by bylo přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti dosaženo) hrozí účastníkovi nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a vysvětlení, v čem spočívá tato újma a její rozsah. Vylíčení podstatných skutečností musí svědčit o tom, že negativní následek, který je spojován s napadeným rozhodnutím městského soudu, by značil výše vymezenou újmu. Tyto skutečnosti potom musí být vylíčeny takovým způsobem, aby z nich byl Nejvyšší správní soud schopen jednoznačně tvrzenou újmu dovodit a byl schopen posoudit, zda takto tvrzená újma vyhovuje újmě vymezené v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neunese-li ten, kdo přiznání odkladného účinku navrhuje, takto vymezené břemeno tvrzení, tj. předně není-li v návrhu dostatečně specifikovaným způsobem uvedeno, v čem tvrzená újma spočívá, nemůže být návrh na přiznání odkladného účinku úspěšný. Nejvyšší správní soud zde připomíná, že není oprávněn ani povinen v daném ohledu nahrazovat činnost žalobce a vznik újmy na jeho straně jakkoli dovozovat či např. ze spisu dohledávat informace, které by upřesnily jinak nekonkrétní a nedostatečně odůvodněný návrh.

Stěžovatelka v návrhu na přiznání odkladného účinku blíže nespecifikovala své tvrzení o dopadu rozhodnutí do svého rodinného a soukromého života, ani své majetkové

pokračování

poměry a náklady na opuštění České republiky či funkční zázemí, která má dle svého vyjádření na území České republiky. Bez bližší konkretizace přitom není zřejmé, zda tyto skutečnosti mohou pro stěžovatelku vzhledem k jejím individuálním poměrům značit újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.

Za zásadní však Nejvyšší správní soud považuje to, že pro výkon stěžovatelčina ústavního práva na spravedlivý proces může být nezbytné, aby stěžovatelka mohla zůstat na území České republiky do skončení řízení o její kasační stížnosti. Byť je stěžovatelka v tomto řízení zastoupena advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. Nejvyšší správní soud tedy v případě stěžovatelky spatřuje újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. spojenou s nuceným opuštěním území České republiky v možném dotčení stěžovatelky ve výkonu jejího práva na spravedlivý proces. Z tohoto důvodu přiznává § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek ze zákona (s výjimkou případů vyhoštění cizince z důvodu ohrožení bezpečnosti státu) a není důvod, proč by obdobnou možnost zůstat na území České republiky neměl mít vyhošťovaný cizinec i po dobu následného řízení o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že v daném případě shledal příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. pro stěžovatelku.

Dále zdejší soud konstatuje, že neshledal, že by přiznáním odkladného účinku byla dotčena práva třetích osob nebo že by jeho přiznání bylo v daném případě v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Co se týče vyjádření žalovaného, jemuž vzhledem k uvedení dvou dat narození u jména stěžovatelky v doplnění kasační stížnosti není jasné, kým byla stížnost vlastně podána, Nejvyšší správní soud konstatuje, že tuto nejasnost soud nespatřuje. Vzhledem k datu narození (X) uvedenému na kasační stížnosti ze dne 30. 4. 2013 a plné moci, kterou stěžovatelka udělila svému právnímu zástupci, zdejší soud vychází z toho, že kasační stížnost i návrh na přiznání odkladného účinku je podán stěžovatelkou P. T. P.; uvedení dvou dat narození u jména stěžovatelky v doplnění kasační stížnosti ze dne 9. 5. 2013 si zdejší soud vysvětluje s ohledem na předmět sporu (dle tvrzení stěžovatelky bylo druhé datum narození, tj. X, v žalobě k městskému soudu uvedeno nedopatřením a jde o písařskou chybu; naproti tomu městský soud vyšel z toho, že žaloba byla podána jmenovkyní stěžovatelky, která však byla narozena jindy než stěžovatelka).

Nejvyšší správní soud konstatuje, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se do pravomocného skončení řízení o kasační stížnosti pozastavují účinky napadeného usnesení městského soudu. V nynějším případě to znamená, že se obnovuje odkladný účinek, který byl na základě § 173 odst. 2 zákona o pobytu cizinců spojen se žalobou k městskému soudu proti rozhodnutí žalovaného. Jedním z účinků napadeného usnesení městského soudu totiž bylo dle § 73 odst. 2 s. ř. s. skončení odkladného účinku, který byl spojen se žalobou k městskému soudu. Tento účinek usnesení městského soudu se

přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti pozastavuje až do skončení řízení o kasační stížnosti.

Na závěr zdejší soud zdůrazňuje, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti není jakýmkoli způsobem ze strany Nejvyššího správního soudu předjímáno rozhodnutí o samotné kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. května 2013

JUDr. Radan Malík
předseda senátu